

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 24. maj 2022
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2022/0165(NLE)**

9470/22
ADD 1

SOC 308
EMPL 204
ECOFIN 498
EDUC 186
JEUN 81
GENDER 66
ANTIDISCRIM 49

FORSLAG

---

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	23. maj 2022
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.:	COM(2022) 241 final ANNEX
Vedr.:	BILAG til Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

---

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 241 final ANNEX.

Bilag: COM(2022) 241 final ANNEX

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.5.2022
COM(2022) 241 final

ANNEX

BILAG

til

**Forslag til RÅDETS AFGØRELSE
om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker**

BILAG

Retningslinje 5: Skabe øget efterspørgsel efter arbejdskraft

Medlemsstaterne bør aktivt fremme en bæredygtig social markedsøkonomi samt fremme og støtte investeringer i skabelsen af job af høj kvalitet, også ved at udnytte det potentiale, der er forbundet med den digitale og grønne omstilling, i lyset af EU's overordnede 2030-mål for beskæftigelse. Med henblik herpå bør de mindske de hindringer for nyansættelse, som virksomheder møder, fremme ansvarligt entreprenørskab og reel selvstændig erhvervsvirksomhed samt navnlig støtte oprettelsen af og væksten i små og mellemstore virksomheder, herunder gennem adgang til finansiering. Medlemsstaterne bør aktivt fremme udviklingen af og udnytte den sociale økonomis fulde potentiale, fremme social innovation og sociale virksomheder samt tilskynde til de forretningsmodeller, der skaber jobmuligheder af høj kvalitet og sociale fordele på lokalt plan, navnlig i den cirkulære økonomi og i de områder, der er mest berørt af omstillingen til en grøn økonomi på grund af deres sektorspecialisering.

Efter covid-19-krisen bør veludformede arbejdsfordelingsordninger og lignende ordninger også fremme og støtte omstrukturingsprocesser ud over at bevare beskæftigelsen, når det er relevant, og bidrage til moderniseringen af økonomien, herunder gennem udvikling af relaterede færdigheder. Veludformede ansættelses- og omstillingsincitament og opkvalificerings- og omskolingsforanstaltninger bør tages i betragtning for at støtte jobskabelse og omstillinger og afhjælpe manglen på arbejdskraft og færdigheder, også i lyset af den digitale og grønne omstilling samt virkningerne af den russiske invasion af Ukraine.

Beskatningen bør flyttes fra arbejdskraftbeskatning til andre beskatningskilder, der i højere grad støtter beskæftigelse og inklusiv vækst, og som samtidig er i overensstemmelse med klima- og miljømål, under hensyntagen til skattesystemets omfordelende virkning, samtidig med at der værnes om indtægterne til passende social beskyttelse og vækstfremmende udgifter.

Medlemsstater, herunder dem, der har en lovbestemt mindsteløn, bør fremme kollektiv overenskomstforhandlinger med henblik på lønfastsættelse og sikre en reel inddragelse af arbejdsmarkedets parter på en gennemsigtig og forudsigelig måde, således at lønningerne kan justeres tilstrækkeligt i forhold til udviklingen i produktivitet og således, at der sikres rimelige lønninger, der muliggør en anstændig levestandard, idet der lægges særlig vægt på de lavere og mellemste indkomstgrupper med henblik på at styrke en opadgående socioøkonomisk konvergens. Lønfastsættelsesmekanismerne bør tage hensyn til socioøkonomiske forhold, herunder regional og sektoriel udvikling. Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør i respekt for den nationale praksis og for arbejdsmarkedets parter uafhængighed sikre, at alle arbejdstagere har fair lønninger ved direkte eller indirekte at drage fordel af kollektive overenskomster eller passende lovbestemte mindstelønninger, idet der tages hensyn til den deraf følgende indvirkning på konkurrenceevne, jobskabelse og fattigdom blandt personer i arbejde.

Retningslinje 6: Styrke udbuddet af arbejdskraft og forbedre adgangen til beskæftigelse og erhvervelse af færdigheder og kompetencer gennem hele livet

I forbindelse med den digitale og grønne omstilling, de demografiske forandringer og krigen i Ukraine bør medlemsstaterne fremme bæredygtighed, produktivitet, beskæftigelsesegnethed og menneskelig kapital, der støtter erhvervelse af færdigheder og kompetencer gennem hele

livet, og som imødekommer de aktuelle og fremtidige behov på arbejdsmarkedet i lyset af EU's overordnede 2030-mål for færdigheder. Medlemsstaterne bør også tilpasse og investere i deres uddannelsessystemer for at tilbyde inkluderende uddannelse af høj kvalitet, herunder erhvervsuddannelse, adgang til digital læring og sprogundervisning (f.eks. for flygtninge, herunder fra Ukraine). Medlemsstaterne bør arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter, uddannelsesudbydere, virksomheder og andre interessenter for at afhjælpe strukturelle svagheder i deres uddannelsessystemer og forbedre deres kvalitet og arbejdsmarkedsrelevans også med henblik på at muliggøre miljømæssig og digital omstilling, adressere eksisterende mismatch mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og forhindre, at der opstår nye mangler, navnlig med hensyn til aktiviteter vedrørende REPowerEU, f.eks. udbredelse af vedvarende energi eller renovering af bygninger. Der bør lægges særlig vægt på udfordringer for lærerfaget, herunder ved at investere i lærernes og andre underviseres digitale færdigheder. Uddannelsessystemerne bør udstyre alle lærende med de vigtigste kompetencer, herunder grundlæggende og digitale færdigheder samt tværgående færdigheder, for at skabe grundlag for tilpasningsevne og modstandsdygtighed gennem hele livet. Medlemsstaterne bør stræbe efter at styrke bestemmelserne om en individuel ret til uddannelse og sikre, at den kan overføres ved erhvervsskift, herunder gennem individuelle læringskonti, når det er relevant, samt et pålideligt system til vurdering af uddannelseskvalitet. Medlemsstaterne bør udnytte potentialet i mikroeksamensbeviser til at støtte livslang læring og beskæftigelsesegnethed. De bør sætte alle i stand til at foregribe og bedre tilpasse sig arbejdsmarkedets behov, navnlig gennem løbende opkvalificering og omskoling og integreret vejledning og rådgivning, med henblik på at støtte fair og retfærdige omstillinger for alle, idet de sociale resultater styrkes, manglen på arbejdskraft og mismatch mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer afhjælpes, økonomiens generelle modstandsdygtighed over for chok forbedres, og potentielle justeringer gøres lettere.

Medlemsstaterne bør fremme lige muligheder for alle ved at afhjælpe uligheder i uddannelsessystemerne. Navnlig bør børn have adgang til førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet i overensstemmelse med den europæiske børnegaranti. Medlemsstaterne bør højne det generelle uddannelsesniveau, nedbringe antallet af unge, der forlader skolen for tidligt, støtte adgangen til uddannelse for børn fra fjerntliggende områder, øge erhvervsuddannelsernes tiltrækningskraft, adgangen til og gennemførelsen af videregående uddannelser, lette overgangen fra uddannelse til beskæftigelse for unge gennem praktikophold og lærlingeuddannelser af høj kvalitet samt øge voksnes deltagelse i efter- og videreuddannelse, navnlig blandt lærende fra ugunstigt stillede miljøer og de lavest kvalificerede. Idet medlemsstaterne tager hensyn til de nye krav i digitale, grønne og aldrende samfund, bør de styrke arbejdsbaseret læring i deres VET-systemer, herunder ved hjælp af effektive lærlingeuddannelser af høj kvalitet, og øge antallet af personer med en afsluttende eksamen inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik både i VET-systemer og på videregående uddannelser, navnlig antallet af kvinder. Derudover bør medlemsstaterne: øge de videregående uddannelsers og, hvor det er relevant, forskningens relevans for arbejdsmarkedet, forbedre færdighedsovervågning og -prognostisering, gøre færdighederne mere synlige og kvalifikationer sammenlignelige, herunder de færdigheder og kvalifikationer, der er tilegnet i udlandet, og øge mulighederne for at få anerkendt og valideret færdigheder og kompetencer, der er erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem. De bør opgradere og udvide udbuddet og udnyttelsen af fleksibel erhvervsrettet efter- og videreuddannelse. Medlemsstaterne bør også hjælpe lavtuddannede voksne til at opretholde eller udvikle deres langsigtede beskæftigelsesegnethed ved at øge adgangen til og udnyttelsen af læringsmuligheder af høj kvalitet ved hjælp af gennemførelsen af henstillingen om opkvalificeringsforløb, herunder en vurdering af færdigheder, et tilbud om

uddannelse, der matcher mulighederne på arbejdsmarkedet, samt validering og anerkendelse af de erhvervede færdigheder.

Medlemsstaterne bør give arbejdsløse og inaktive personer effektiv, rettidig, koordineret og skræddersyet bistand i form af støtte til jobsøgning, uddannelse og omskoling og adgang til andre støttetjenester, idet der tages særlig hensyn til sårbare grupper og personer, der er særligt berørt af den grønne og den digitale omstilling. Samlede strategier, der omfatter tilbundsående individuelle vurderinger af arbejdsløse, bør tilstræbes snarest muligt og senest efter 18 måneders arbejdsløshed med henblik på at forebygge og væsentligt nedbringe langtidsledigheden og den strukturelle arbejdsløshed. Ungdomsarbejdsløsheden og problemet med unge, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET), bør fortsat behandles gennem forebyggelse af skolefrafald og strukturel forbedring af overgangen fra skole til arbejdsliv, herunder gennem fuld gennemførelse af den styrkede ungdomsgaranti, hvilket samtidig i betragteligt omfang bør understøtte unges muligheder for beskæftigelse af høj kvalitet under genopretningen efter pandemien. Desuden og i lyset af det europæiske år for unge 2022 bør medlemsstaterne navnlig øge indsatsen for at fremhæve, hvordan den grønne og den digitale omstilling giver et fornyet fremtidsperspektiv og muligheder for at imødegå pandemiens negative indvirkning på unge.

Medlemsstaterne bør sigte mod at fjerne hindringer for og manglende incitament til arbejdsmarkedsdeltagelse og skabe incitament hertil, navnlig for personer med lav indkomst, sekundære forsørgere og de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, herunder personer med migrantbaggrund og marginaliserede romaer. I betragtning af den store mangel på arbejdskraft inden for visse erhverv og sektorer bør medlemsstaterne bidrage til at fremme udbuddet af arbejdskraft, navnlig ved at fremme passende lønninger og anstændige arbejdsvilkår samt effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker. Medlemsstaterne bør også støtte et arbejdsmiljø, der er tilpasset personer med handicap, herunder gennem målrettede finansielle støttetiltag og tjenesteydelser, som sætter personer med handicap i stand til at deltage på arbejdsmarkedet og i samfundet.

Forskellen i mænds og kvinders beskæftigelsesfrekvens og løngabet mellem mænd og kvinder bør tackles. Medlemsstaterne bør sikre ligestilling mellem kønnene og øget arbejdsmarkedsdeltagelse blandt kvinder, herunder ved at sikre lige muligheder og karriereudvikling og fjerne hindringer for deltagelse i lederskab på alle niveauer af beslutningstagningen. Der bør sikres lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi samt løngennemsigtighed. Forening af arbejds-, familie- og privatliv for både kvinder og mænd bør fremmes, navnlig gennem adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje, førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet. Medlemsstaterne bør sikre, at forældre og andre med omsorgsforpligtelser gives mulighed for at benytte sig af passende familieorlovsordninger og fleksible arbejdsordninger med henblik på at forene arbejds-, familie- og privatliv, og bør fremme en afbalanceret udnyttelse af disse rettigheder mellem kvinder og mænd.

Retningslinje 7: Forbedre arbejdsmarkedernes funktion og effektiviteten af den sociale dialog

For at drage fordel af en dynamisk og produktiv arbejdsstyrke samt nye arbejdsmønstre og forretningsmodeller bør medlemsstaterne arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter om at sikre fair, gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår og samtidig sikre balance mellem rettigheder og forpligtelser. De bør mindske og forhindre segmentering på arbejdsmarkedet, bekæmpe sort arbejde og proformaselvstændig beskæftigelse og fremme overgangen til tidsbegrænsede ansættelsesforhold. Jobbeskyttelsesregler, arbejdsret og institutioner bør alle sikre både passende rammer for rekruttering og den nødvendige fleksibilitet til

arbejdsgiverne, så de hurtigt kan tilpasse sig ændringer i den økonomiske kontekst, samtidig med at arbejdstagerrettighederne beskyttes, og der sikres social beskyttelse, et passende sikkerhedsniveau og sunde, sikre og veltilpassede arbejdsmiljøer for arbejdstagerne. Fremme af anvendelsen af fleksible arbejdsordninger, f.eks. hjemmearbejde, kan bidrage til højere beskæftigelsesniveauer og mere inklusive arbejdsmarkeder på baggrund af situationen efter pandemien. Samtidig er det vigtigt at sikre, at arbejdstagernes rettigheder med hensyn til arbejdstid, arbejdsvilkår og balance mellem arbejdsliv og privatliv respekteres. Ansættelsesforhold, der fører til usikre arbejdsvilkår, bør hindres, herunder for platformsarbejders vedkommende, især for lavtuddannede, og ved at bekæmpe misbrug af atypiske kontrakter. Der bør sikres adgang til effektiv og upartisk tvistbilæggelse og ret til genoprejsning, herunder passende erstatning, i tilfælde af uberettiget afskedigelse.

Politikkerne bør sigte mod at forbedre og støtte deltagelse i og matchning på arbejdsmarkedet samt erhvervsskift, herunder i ugunstigt stillede regioner. Medlemsstaterne bør effektivt aktivere og støtte personer, der kan deltage på arbejdsmarkedet, navnlig sårbare grupper som f.eks. lavtuddannede, personer med migrantbaggrund, herunder personer med midlertidig beskyttelsesstatus, og marginaliserede romaer. Medlemsstaterne bør styrke rækkevidden og effektiviteten af de aktive arbejdsmarkedspolitikker ved at øge deres målrettedhed, rækkevidde og dækning og ved at skabe en bedre sammenkædning med sociale tjenesteydelser, uddannelse og indkomststøtte til de arbejdsløse, mens de søger arbejde, og med udgangspunkt i deres rettigheder og forpligtelser. Medlemsstaterne bør øge de offentlige arbejdsformidlingers kapacitet til at yde rettidig og skræddersyet bistand til jobsøgende, imødekomme nuværende og fremtidige behov på arbejdsmarkedet og gennemføre resultatbaseret forvaltning, der også understøttes via digitalisering.

Medlemsstaterne bør give de arbejdsløse passende arbejdsløshedsunderstøttelse af en rimelig varighed i overensstemmelse med deres bidrag og de nationale regler for støtteberettigelse. Arbejdsløshedsunderstøttelse bør ikke forhindre en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet og bør være ledsaget af aktive arbejdsmarkedspolitikker.

Mobiliteten blandt lærende og arbejdstagere bør støttes i passende grad ud fra en målsætning om at forbedre deres færdigheder og beskæftigelsesegnetheden og fuldt ud at udnytte potentialet på det europæiske arbejdsmarked, samtidig med at der sikres fair vilkår for alle med aktiviteter på tværs af grænser, og der sker en intensivering af det administrative samarbejde mellem de nationale forvaltninger med hensyn til mobile arbejdstagere med støtte fra Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed. Der bør ydes støtte til mobiliteten for arbejdstagere i kritiske erhverv og for grænsearbejdere, sæsonarbejdere og udstationerede arbejdstagere i tilfælde af midlertidige grænselukninger, der udløses af folkesundhedsmæssige hensyn.

Medlemsstaterne bør også bestræbe sig på at skabe passende betingelser for nye former for arbejde og udnytte deres jobkabelsespotentiale, samtidig med at det sikres, at de er i overensstemmelse med eksisterende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder. Medlemsstaterne bør således yde rådgivning og vejledning om de rettigheder og forpligtelser, der gælder i forbindelse med atypiske kontrakter og nye former for arbejde, f.eks. arbejde via digitale platforme. I den forbindelse kan arbejdsmarkedets parter spille en afgørende rolle, og medlemsstaterne bør støtte dem i at nå ud til og repræsentere mennesker i atypisk arbejde og platformsarbejde. Medlemsstaterne bør også yde støtte til håndhævelse — f.eks. retningslinjer eller særlige kurser for arbejdstilsyn — vedrørende de udfordringer, der opstår som følge af nye former for tilrettelæggelse af arbejdet, som f.eks. algoritmisk ledelse, dataovervågning og permanent eller halvpermanent hjemmearbejde.

Medlemsstaterne bør med udgangspunkt i deres eksisterende nationale praksis og med henblik på at opnå en mere effektiv social dialog og bedre socioøkonomiske resultater, også i krisesituationer som med krigen i Ukraine, sikre en rettidig og meningsfuld inddragelse af arbejdsmarkedets parter i udformningen og gennemførelsen af beskæftigelsesmæssige, sociale og, hvis det er relevant, økonomiske reformer og politikker, herunder ved at yde støtte til øget kapacitet hos arbejdsmarkedets parter. Medlemsstaterne bør fremme social dialog og kollektive forhandlinger. Arbejdsmarkedets parter bør tilskyndes til at forhandle og indgå kollektive overenskomster på områder, der er relevante for dem, i fuld respekt for deres uafhængighed og retten til kollektive skridt.

Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne med udgangspunkt i deres eksisterende nationale praksis tage hensyn til relevante civilsamfundsorganisationers erfaringer med beskæftigelse og sociale spørgsmål.

Retningslinje 8: Fremme lige muligheder for alle, støtte social inklusion og bekæmpe fattigdom

Medlemsstaterne bør fremme rummelige arbejdsmarkeder, der er åbne for alle, ved at iværksætte effektive foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling og fremme af lige muligheder for alle, navnlig for grupper, der er underrepræsenterede på arbejdsmarkedet, idet de lægger behørig vægt på den regionale og territoriale dimension. De bør sikre ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, social beskyttelse, sundheds- og langtidspleje, uddannelse og adgang til varer og tjenesteydelser, uanset køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Medlemsstaterne bør modernisere de sociale beskyttelsessystemer for at yde tilstrækkelig, effektiv, virkningsfuld og bæredygtig social beskyttelse for alle igennem alle faser af livet, idet social inklusion og opadgående social mobilitet fremmes, der gives incitamenter til at deltage på arbejdsmarkedet, sociale investeringer støttes, fattigdom bekæmpes, og uligheder afhjælpes, herunder gennem udformningen af deres skatte- og socialsikringsssystemer og ved at vurdere politikernes fordelingsmæssige virkning. En supplerende af de universelle strategier med udvalgte strategier vil forbedre effektiviteten af de sociale beskyttelsessystemer. Moderniseringen af de sociale beskyttelsessystemer bør også sigte mod at forbedre deres modstandsdygtighed over for mange forskellige udfordringer.

Medlemsstaterne bør udvikle og integrere de tre områder af aktiv inklusion: Tilstrækkelig indkomststøtte, rummelige arbejdsmarkeder og adgang til støttetjenester af høj kvalitet for at opfylde individuelle behov. De sociale beskyttelsessystemer bør sikre tilstrækkelige mindsteindkomstydelser for alle, som ikke har tilstrækkelige ressourcer, og fremme social inklusion ved at tilskynde mennesker til at deltage aktivt på arbejdsmarkedet og i samfundet, herunder ved hjælp af målrettet levering af sociale tjenesteydelser.

Et udbud af tjenesteydelser af høj kvalitet, der er økonomisk overkommelige og tilgængelige, såsom førskoleundervisning og børnepasning, skolefritidsordning, uddannelse, bolig samt sundheds- og langtidspleje, er en nødvendig forudsætning for at sikre lige muligheder. Der bør lægges særlig vægt på at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, herunder fattigdom blandt personer i arbejde, i overensstemmelse med EU's overordnede 2030-mål for fattigdomsbekæmpelse. Navnlig bør børnefattigdom imødegås ved hjælp af omfattende og integrerede foranstaltninger, navnlig gennem fuld gennemførelse af den europæiske børnegaranti.

Medlemsstaterne bør sikre, at alle, herunder børn, har adgang til grundlæggende tjenesteydelser. Medlemsstaterne bør garantere, at trængende og udsatte mennesker gives adgang til passende sociale boliger eller tilstrækkelig boligstøtte. De bør sikre en ren og

retfærdig energiomstilling og bekæmpe energifattigdom som en stadig vigtigere form for fattigdom som følge af stigende energipriser, delvis knyttet til krigen i Ukraine, herunder, hvor det er relevant, gennem målrettede midlertidige indkomststøtteforanstaltninger. Der bør også gennemføres inklusive politikker for renovering af boliger. Der bør tages hensyn til de særlige behov, herunder for tilgængelighed, som personer med handicap har i forbindelse med disse tjenesteydelser. Hjemløshed bør bekæmpes målrettet. Medlemsstaterne bør sikre rettidig adgang til forebyggende og helbredende sundhedspleje og langtidspleje til overkommelige priser og af god kvalitet, samtidig med at de sikrer bæredygtighed på lang sigt.

I overensstemmelse med aktiveringen af direktivet om midlertidig beskyttelse¹ bør medlemsstaterne tilbyde et passende beskyttelsesniveau for flygtninge fra Ukraine, herunder opholdsrettigheder, adgang til og integration på arbejdsmarkedet, adgang til uddannelse og bolig samt adgang til sociale sikringsordninger, lægebehandling, social velfærd eller anden bistand og subsistensmidler. Børn bør sikres adgang til førskoleundervisning og børnepasning og væsentlige tjenester i overensstemmelse med den europæiske børnegaranti. For uledsagede børn og teenagere bør medlemsstaterne gennemføre retten til værgemål.

I betragtning af den stigende levealder og de demografiske forandringer bør medlemsstaterne sikre pensionssystemernes tilstrækkelighed og bæredygtighed for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og samtidig sikre, at kvinder og mænd har lige muligheder for at få og optjene pensionsrettigheder, herunder gennem tillægsordninger, der sikrer en tilstrækkelig indkomst i alderdommen. Pensionsreformer bør understøttes af politikker, som har til formål at mindske forskellen mellem mænd og kvinder med hensyn til pensioner, og foranstaltninger til forlængelse af arbejdslivet, som f.eks. forhøjelse af den reelle pensionsalder, navnlig ved at lette ældres deltagelse på arbejdsmarkedet, og bør udarbejdes inden for rammerne af strategier for aktiv aldring. Medlemsstaterne bør etablere en konstruktiv dialog med arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter og muliggøre en passende indfasning af reformerne.

---

¹ Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf.